

דברי הכפר

חורף ישראלי: תעודת זהות

מתקיים בין התאריכים: 21 בדצמבר ועד 20 במרץ, היום הכי קצר והלילה הכי ארוך בשנה.

מספר ימי גשם במוצע ארצי: דצמבר – 8 ימים, ינואר – 10 ימים, פברואר – 8 ימים, מרץ – 6 ימים.

טמפרטורה ארצית ממוצעת: דצמבר – 10-18, ינואר – 16 מעלות ביום עד 8 מעלות בלילה, פברואר – 8-16 מעלות, מרץ 10-20 מעלות

גיליון מס' 2547 י'ג בטבת תשע"ט * 21 בדצמבר 2018
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

מדינת ישראל

כתובת: בנק ישראל 5 ירושלים טלפון: 8787 *
פקס: 03-6849876 **משרד התחבורה והבטיחות בדרכים**

5/12/2018

כ"ז בכסלו, התשע"ט

CAS-130024-L6J8M2: מזהה פניה

מספר סימוכין: 25767718

לכבוד

תמר וולפין

tawolfin@gmail.com

שלום רב,

הנדון: פנייתך בנושא שינוי מסלול בנסיעה בקו 73 של חברת "נתיב אקספרס" לצפת

סימוכין: מכתבך מתאריך 18/11/2018

הריני לאשר קבלת מכתבך שבסימוכין.

פנייתך הועברה להתייחסות הגורמים המקצועיים האמונים על רשות התחבורה הציבורית במשרד התחבורה, לרבות הממונה המחוזי ולהלן תגובתם.

משרד התחבורה עושה מאמצים רבים על מנת לספק שירות תחבורה ציבורית העונה על צרכי הנוסעים בו ולספק רמת שירות גבוהה.

באשר לאמור בפנייתך, אשיב כי קו 73 מטובא זנגריה לצפת צפוי לשנות בשנת 2019 את מסלולו ולעבור בקיבוץ כפר הנשיא.

במידע אודות השינויים ניתן להתעדכן באמצעי התקשורת העומדים לרשות משרד התחבורה באתר, www.callkav.gov.il במוקד 8787 * ועל ידי מפעיל התחבורה הרלוונטי.

בברכת נסיעה נעימה ובטוחה

בכבוד רב,

שרונה קרסגי

מנהלת מחלקת פניות הציבור

אם אדם רוצה דבר עד מאוד ומתמיד ברצונו לכל אורך הדרך, בסופו של דבר הוא ישיג את מבוקשו. אמנם המבחן קשה, אך אם באמת תרצה להצליח בו

אתה תצליח, שכן; **אין דבר העומד בפני הרצון**

העורכת

אולם דדו חוזר

כפר הנשיא 2019

שלום לכולם,

אחד החזונות שלי כרכז התרבות, הוא להביא את אולם דדו למצב תפקודי. קודם כל עבור תושבי קהילת כפר הנשיא, וכן גם עבור תושבי הסביבה. האולם נטוש כבר כמה שנים טובות, עומד במרכז הקיבוץ כמו פיל לבן ריק ועצוב. המצב הזה חייב להשתנות.

לכן, אחת ההחלטות הראשונות שלי, הן לצאת במסע גיוס למען האולם. את עזרתכם כקהילה, אצטרך באיסוף התרומות. הרעיון הוא שאם תוכלו - תתרמו (כל סכום יהיה מבורך) ואם תוכלו - תעבירו לינק (שיגיע בעתיד) הלאה לאנשים שיכולים לתרום (בארץ ובחו"ל).

המטרות הראשונות הן; סידור של מזגנים, תיקוני קוסמטיקה ובהמשך רישוי מלא, כיבוי אש וכו'.

בשבועות הקרובים תקבלו יותר ויותר מידי בעניין, ונשמח לשיתוף הפעולה שלכם. אבקש מכל מי שיש לו תמונה/סרטון של האולם, בימים הטובים שלו - שידבר איתי או שישלח לי למייל, במידה ויש תמונות מודפסות אשמח להגיע ולסרוק.

בנוסף, כל מי שרוצה לעזור, לתת רעיונות/הצעות, לתמוך וכל מה שרק עולה על רוחכם - מוזמן/ת לפנות אלי בפרטי.

במייל: tarbut@rotemayalon.com

בטלפון: 050-8811458

רתם בשם ועדת ✨תרבות✨ וחגים

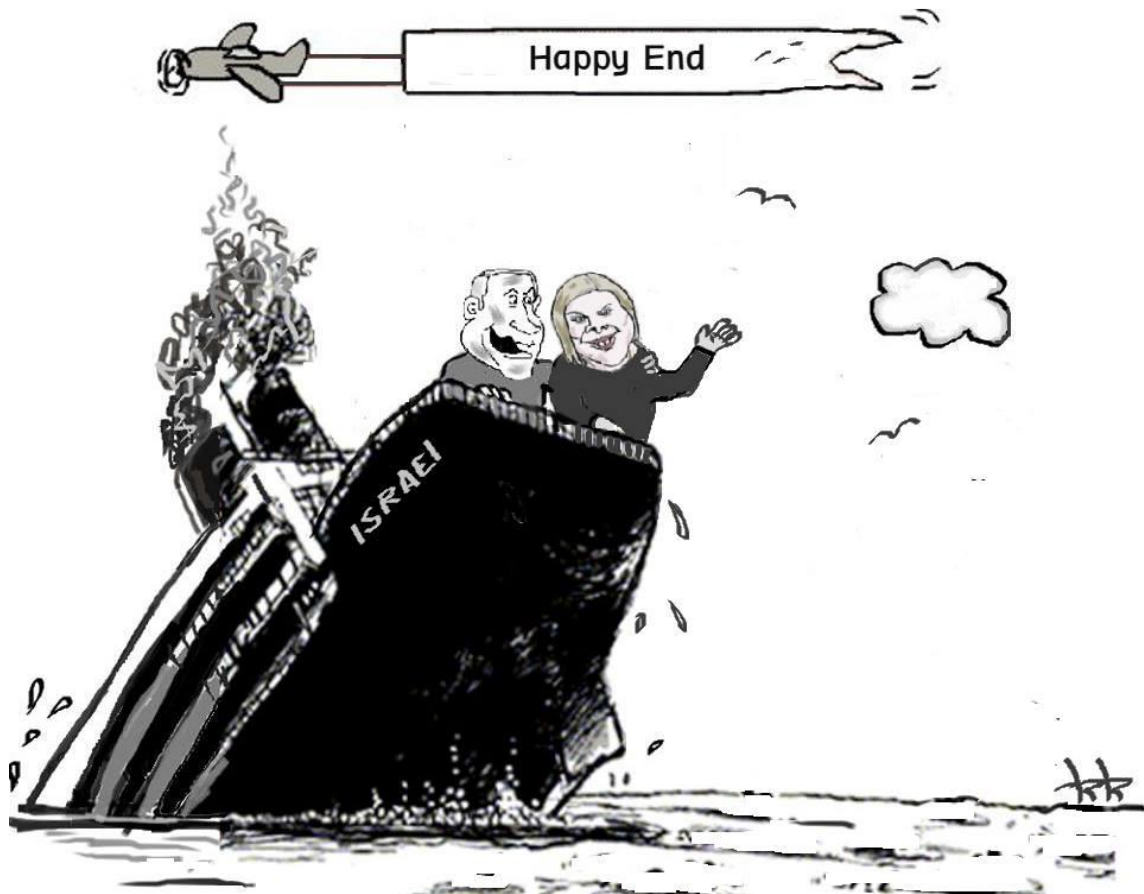

מבעד לחלון

רק דררה אחד הגיע היום אל העץ מול חלוני! אולי יחזרו כל חבריו מחר.
השארתי נר דלוק בחלון!

מקס מדר

רחלי ומעין כעימות "בלב הקיבוץ"

אני יושבת עכשיו מול הטלוויזיה וכחלון מבטיח לי/לנו שהוא תיכף יטפל בעליית המחירים. ואני משום מה ממש לא מאמינה לו ולא סומכת עליו, ולצערי אני כבר מחממת את האפוד הצהוב וכנראה שגם הפעם נצטרך לצאת לרחובות ולצעוק שאי אפשר יותר!!!

ביום שבת שעבר הורדתי בשעה 20:30 את השלטר הראשי של החשמל בבית, יחד עם עוד אלפי בתים ברחבי מדינת ישראל. דרך אגב החושך הזה עשה לי ממש נעים. היה שקט ורגוע. ובלי חדשות מטרידות. ואני חשבתי לעצמי שאנחנו צריכים ללמוד ממדינות כמו ספרד וצרפת, איך לא נשארים אדישים מול עוול חברתי וכועסים ובעצם לא כלום כדי לשנות את המצב. ועכשיו אני מכבה את הטלוויזיה כדי שאוכל לכתוב לדברי הכפר.

ביום שבת 22.12 יתקיים בראנצ' בלב הקיבוץ. בין 9:00 ל 13:00 ואני מאוד מקווה שנרשמתם כבר לבראנצ' כי בשבת יהיה כל כך נעים להיפגש ולקשקש בחברותא.

בשבועות האחרונים אנחנו בעזרתה של קרני, עושים מאמצים גדולים להיכלל באחד מתוך שלושת הפרויקטים הגדולים, שייבחרו ע"י המועצה והמחלקה לאיכות הסביבה. לב הקיבוץ מאוד מתאים לפרויקט ועומד בתנאים הנדרשים, משום שאנחנו ממחזרים הכל, כל הציוד שלנו מגיע מהבתים, כלומר הוא יד שנייה או שלישית. והרבה מהפעולות שלנו הן אקולוגיות. כמו מסכות מעיט נייר (מחזור של נייר), עשיית פומפונים עשויים מצמר ישן), נגרות (לוחות עץ ישנים שבים וחוזרים לחיים חדשים). פעילויות בהתנדבות. ויצירת מקום מפגש המאפשר לצעירים, משפחות, מבוגרי ביניים ומבוגרים להיפגש ולעשות דברים ביחד.

אינן הכין לנו סרט תדמית מאוד יפה וקרני מוסיפה עוד תמונות סטילס. אז בואו תחזיקו לנו אצבעות, כי אם נכלל בפרויקט נקבל 20,000 ₪ ואנחנו חושבים ליעד אותם לרכישת מכשירי עבודה לחוגים, כמו מכשירים לנגרות ולתפירה.

אילן מדינה לוחץ שנתחיל להקרין סרט למבוגרים פעם בשבוע. כמו פעם בקיבוץ. הכוונה היא שהסרט השבועי יוקרן בימי שלישי ואנחנו נודיע על הסרט במקומי כאשר זה יעשה רלוונטי.

דרך אגב, למי שהגיע השבוע לפגישה עם כבוד יושב הראש יוסי כץ ביום שלישי בערב, את הכיבוד לפגישה הכינו ילדי התלתון בחוג אפיה, שמתקיים בלב הקיבוץ בימי שלישי. יישר כוח להם. גם יפים וגם אופים.

בשבוע הבא לב הקיבוץ יפתח כרגיל בימי שני ורביעי בשעה 16:00 כאשר מהשעה 17:15 תוגש ארוחת ערב. כמובן שהכל מוזמנים, ומי שמעוניין לאכול כאשר המועדון נמצא במצב רגוע יותר יכול להגיע בשעה 18:30. מובטחת לו ארוחה רגועה ושקטה.

בימי שלישי מהשעה 9:00 בבוקר, אפשר לסור ללב הקיבוץ ולשתות קפה או תה ובהזדמנות גם ליצור לוכד חלומות, או מחמם לצוואר. אפשר גם סתם לשתות קפה וליהנות מחברותא. בימי שלישי בשעה 12:30 מי שרעב יכול לבוא לאכול צהריים בזול, אין צורך להודיע רק לבוא ולאכול.

גם בימי רביעי בבוקר אפשר לבוא לקפה ולוכדי חלומות ומחממי צוואר.

נמרוד פלמה אוסף בלב הקיבוץ מעילים חמים, סוודרים, פליזים, כובעי צמר, וצעיפים למען בני נוער שנוסעים לפולין וידם אינה משגת לרכוש לעצמם. כידוע לכולנו בפולין קר מאוד בימים אלה. דרך אגב, המעילים כבר החלו לזרום ללב הקיבוץ אבל אנחנו זקוקים לעוד.

ולסיום, הכי חשוב, שהגשם ימשיך לרדת בעיתו כי כולנו זקוקים לו כל כך. ומתפללים שהירדן יזרום בעוצמה והטורבינות יסתובבו בעוז וייצרו לנו חשמל ופנסיות לוותיקים. אמן שתהיה לנו שבת שלום ושבוע טוב. להתראות בלב הקיבוץ.

רחלי ומעין

ההתכנסות יחד היא התחלה.
ההישארות יחד היא התקדמות.
העבודה יחד היא הצלחה.

- הנרי פורד

על דא ועל הא / מעט: תחר וולפין

• ביקור מפקדת תחנת ירדן של המשטרה:

הרבה תודות למפקד תחנת ירדן "ראש פינה" של משטרת ישראל...

התחלתי לכתוב את השורה הראשונה לפני שנודע על הטרור – נקמת הפרוטקשן, שהכה אותנו בלול. אין לי מלים לתאר את הזעם ותחושת חוסר האונים שאני מרגישה, לא רק כלפי צירוף המקרים הזה (פגישה מכובדת ומרגיעה עם מפקדי התחנה, ופגיעה כל כך קשה יומיים אחרי זה).

בשלב זה אני נאלצת להסתפק באמירה הזאת, באמת אין לי מלים!

• קו 73 - תשובת משרד התחבורה:

קבלתי תשובה ממשרד התחבורה, היא מופיעה בגיליון זה של דברי הכפר. החדשות הטובות הן קודם כל שמשרד התחבורה עונה לפניות הציבור. החדשות הטובות הן גם שהם הבינו, שיש נחיצות בכניסת אוטובוס מס' 73 לכפר הנשיא בדרכו אל ומבית החולים זיו. החדשות הטובות הן שהם אומרים שבמהלך 2019 זה יקרה.

אבל, אבל, אבל:

א. הם לא אמרו מתי במהלך 2019 זה יקרה, עד סוף 2019 יש עוד שנה שלמה ועשרה ימים, ובמהלך השנה הזאת תהיינה בחירות, ואחרי הבחירות – אלוהים, ושר התחבורה, אולי, יודעים מה יקרה.

ב. זה שהבטיחו, עדיין לא אומר שהבטיחו לקיים. אני חושבת שנחוץ להמשיך בלחץ ובפניות. בתשובה לאחת החברות שפנתה, נאמר שהפנייה צריכה להיעשות דרך המועצה האזורית. אז עדיין יש מקום לכתוב גם למשרד התחבורה וגם למועצה האזורית.

• הנוי בכפר הנשיא

תודה לגיא וגנר על המידע שהוא חולק אתנו לגבי הפעולות הברוכות שהוא והצוות שלו עושים בשטחי כפר הנשיא. גם הדיווח וגם הפעילות מעידים על מקצועיות רבה, ובהחלט יש כאן שיתוף הציבור ושקיפות.

אני יודעת שיש אנשים שלא אוהבים הימנעות מריסוסים, ויש אנשים שכואבים את הורדתם של עצים ברחבי הקיבוץ. האמת היא שכבר לא מעט שנים אנחנו יודעים שיש יותר מידי עצים בשטח הקיבוץ וצריך לדלל אותם, וודאי וודאי עצים שהם מתים או כמעט מתים. אני סומכת עליך, גיא, ואני בטוחה שאינני היחידה.

ואם כבר מדברים על ירוק ברחבי הקיבוץ, גן הירק של החברה מ"השומר החדש", נראה כל כך ירוק וכל כך יפה. אני שמחה שהנכדים שלי וילדים אחרים לומדים את תורת החקלאות האורגנית ממדריכים צעירים ונלהבים.

• פגישה עם יוסי כץ

ביום האחרון לפני הפגישה, הייתה לי פתאום תחושה לא טובה, שלא יגיעו הרבה אנשים. בימינו אלה, שיש לנו כל כך הרבה אמצעי תקשורת, צריך להשתמש בכולם, וכמעט לצעוק, על מנת להגיע לתשומת לב הציבור. כתבתי פעמיים בדברי הכפר, אבל מסתבר שיש לא מעט אנשים שאינם קוראים (פעם, בקיבוץ הישן, כל אחד קרא את דברי הכפר, עוד לפני שהדיו התייבשה על דפיו. כולם קראו אותו בארוחת הצהריים ביום ששי בחדר האוכל....היום כשאין דיו, לא קוראים?).

ברגע האחרון התגייסה נעמי פורסטר להודיע ב"מקומי". רחלי פוקס שאלה אותי איך לערוך את הכיסאות, ואני באופטימיות זהירה עניתי לה שתסדר כמו להרצאה או לאסיפה, אבל ברגע האחרון חשבתי, שאולי יהיה מספיק אם כולנו נשב סביב שולחן אחד...

אני שמחה שהתבדיתי, קרוב לארבעים איש הגיעו בערב קר וגשום לשמוע ולהשמיע, והיה מה לשמוע. יוסי דיבר על הנושאים הכלכליים והחברתיים שעומדים על סדר יומנו. דבריו היו ענייניים ומעניינים, בלי להתחמק, ומתוך למידה (של חודשיים בלבד) של החומר.

נשאלו שאלות, נאמרו דברים, ובעיקר, הייתה לי ההרגשה שהמטרה של הערב הזו הושגה: שקיפות כלפי הציבור, דיאלוג של השמעה והקשבה, מסירת מידע חשוב לחברים ושיתוף בדעות ובמחשבות, מתוך רצון לעשות את הנכון ביותר למען הקיבוץ שלנו.

אני מתכוונת להמשיך במפגשים כאלה, אבל אני תוהה אם לא נכון יהיה לקיים אותם בשעות היום או אחה"צ, כי ההתחשבות בחברים הצעירים, שבגלל עבודתם ובגלל ילדיהם לא יכולים להגיע בשעות מוקדמות יותר, התחשבות זאת לא הצדיקה את עצמה, אלא אם כן מחשיבים את שלושה הצדיקים הצעירים שהגיעו. מצפה לשמוע את דעותיכם בנדון, אפשר גם בווטסאפ, באישי.

• להתראות בבראנץ' בשבת!

תמר וולפין

על גורלן של דמויות משנה בתנ"ך

1. יד וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל אִישׁ בִּשְׁת בֶּן שָׁאוּל לֵאמֹר: תִּנֶּה אֶת אִשְׁתִּי, אֶת מִיכָל, אֲשֶׁר אֶרְשָׁתִּי לִי בַמָּאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים. טו וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁת וַיִּקְחָהּ מֵעַם אִישׁ מֵעַם פְּלִשְׁתִּיאל בֶּן לֹוש (לִישׁ). טז וַיֵּלֶךְ אֶתָּה אִישָׁה הָלוֹךְ וּבָכָה אַחֲרֶיהָ עַד בְּחָרִים; וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֶר לֶךְ שׁוּב וַיָּשֻׁב. (שמואל ב פרק ג)

2. מיכל בת שאול נמסרת לדוד תמורת 100 ערלות פלשתים (שמ"א י"ח), (וואו איזה מוהר מדמם שילם דוד לשאול עבור מיכל, אך כנראה שבימים ההם זה היה מחירה של נסיכה) והיא חיה עמו באושר פחות או יותר עד שדוד מסתכסך עם שאול.

לאחר בריחת דוד משאול, נותן אותה שאול כאילו הייתה חפץ לפלטי בן ליש (שמ"א כ"ה). והם חיים באושר פחות או יותר, עד שדוד הכוח העולה מתעצם ותובע חזרה את מיכל. ופלטי בן ליש בעלה השני, הבעל העודף, מלווה אותה, כשהוא ממרר בבכי, עת היא שבה אל חיקו של דוד (שמ"ב ג).

3. לפעמים אני חושב על גורלן של דמויות משנה המבליחות בתנ"ך להרף עין ונעלמות להן בערפילי האלמוניות הגואלים. פלטי בן ליש הוא אחד מהן. הלב יוצא אליו. איך הפך להיות כלי משחק במשחק המלכים המסיעים את דמויות המשנה כדי להקריב אותן במהלך מבריק על הלוח. חייל שחור מכה חייל לבן. ולפעמים הם מוקרבים לטובת איזו פעולה נעלמת מן העין שתלך ותתגלה רק בעתיד.

הלב ממש נחמץ כאשר הוא נמוג בשמואל א פרק כה ומבליח שוב כדמות טראגית ומרוסקת בשמואל ב פרק ג כאשר הוא מלווה את מיכל אשתו הנלקחת אל דוד, והוא הולך ומייבב עד בחורים, ושם כבר נמצא אבנר בן נר שר הצבא מפיל האימה הפוקד עליו בקשיחות אדישה של בעל שררה לשוב אל ביתו. ופלטי בן ליש דן בולע את דמעותיו בגרון חנוק, סב על עקביו ושב אל מקומו כשהוא גורר אחריו את עלבונו ואת עליבותו אל מעבר לגבעה ונעלם מהבמה. וזהו. לרגע היה איש בתנ"ך פלטי בן ליש שמו. ואיננו עוד.

תחלופנה שנים רבות ופלטי בן ליש עוד ישוב אלינו כקריין רדיו בעל קול בס-בריטון מרשים, אחד שבסופו של דבר היגר לארה"ב שם ימות אלמוני. אני בטוח שכל זה כלל לא קשור לשם שקראו לו הוריו, אבל זהו כבר סיפור אחר לגמרי

...

4. שחמט / חנוך לוין

לאן הלך ילדי
ילדי הטוב לאן
חייל שחור מכה חייל לבן
לא יחזור אבי
אבי לא יחזור
חייל לבן מכה חייל שחור
בכי בחדרים ובגנים שתיקה
המלך משחק עם המלכה

ילדי שוב לא יקום
לעולמים יישן
חייל שחור מכה חייל לבן
אבי בחשכה לא יראה עוד אור
חייל לבן מכה חייל שחור
בכי בחדרים ובגנים שתיקה
המלך משחק עם המלכה

פלטי בן ליש

ילדי שבחיקי עכשיו הוא בענן
חייל שחור מכה חייל לבן
אבי בחום ליבו
עכשיו ליבו בקור
חייל לבן מכה חייל שחור
בכי בחדרים ובגנים שתיקה
המלך משחק עם המלכה

לאן הלך ילדי
ילדי הטוב לאן
נפלו חיל שחור וגם לבן
לא יחזור אבי
אבי לא יחזור
ואין חייל לבן ואין שחור
בכי בחדרים ובגנים שתיקה
על לוח ריק רק מלך ומלכה

את הצייתנות מעלים על נס כמידה טובה

"אשמתי היא הצייתנות שלי, כניעתי לחובת השירות ולחובת השירות המלחמתי, לשבועת האמונים לדגל ולשירות. לא רדפתי יהודים תוך תאוה ותשוקה. זאת עשתה הממשלה. הלא רק ממשלה יכולה לבצע רדיפה, אולם מעולם לא היה זה בכוחי. אני מאשים את המושלים על כי השתמשו לרעה בצייתנותי. אז נדרשה צייתנות ממש כפי שתידרש בעתיד מן הפיקודים .

את הצייתנות מעלים על נס כמידה טובה .

משום כך יותר לי לבקש להתחשב בעובדה כי אני צייתני, ולא בעובדה למי צייתני. כבר אמרתי: שכבת ההנהגה, עמה לא נמנית, נתנה את הפקודות...אומרים, כי יכול וחייב הייתי להמרות את פי הפקודה. זוהי הערכת דברים שלאחר מעשה .

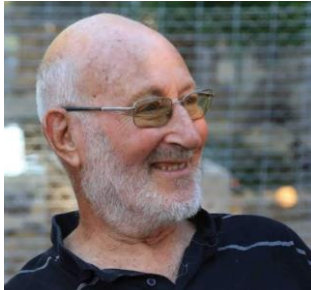
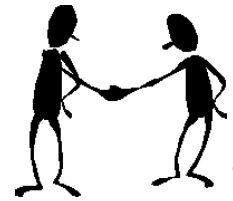
בנסיבות אשר שררו אז, לא הייתה התנהגות מעין זו אפשרית. איש אף לא נהג כך. מניסיוני יודע אני, כי האפשרות, לקיומה טענו אך ורק אחרי המלחמה, להמרות פיהן של פקודות, אפשרות זו היא מעשיה לצורכי התגוננות בלבד ."

אדולף אייכמן מעיד במשפטו בישראל בשנת 1961. סתם נזכרתי

דודו פלמה

נעים אהכיר דניאלה תל-צור /ומיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – **ריימונד סולומון**, יצרן ריבות משובחות

איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי בלונדון להורים יהודים לא דתיים והלכתי לבית ספר אנגלי חילוני רגיל, אך היה להורים שלי חשוב שאלמד על היהדות ושלחו אותי, אחרי שעות בית ספר לחדר, מסגרת יהודית, כדי ללמוד על המורשת שלי. במובן זה כבר הרגשתי שונה משאר הילדים בבית הספר. זה התחזק כשפתחו סניף של תנועת הבונים בבית הכנסת וזה היה הביולוי שלנו. ככל שגדלנו, המחויבות לתנועה גדלה. אני וחבריי היינו עושים קצת שטויות והשעו אותנו מהתנועה לחודש... זה נתן לנו עוד יותר חופש לעשות מה שרצינו, לבלות במועדונים, לשחק סנוקר, לרקוד ריקודים סלונים, לשחק טניס שולחן וכל מיני דברים שלא היו מקובלים בקרב חברי תנועת הבונים. זה השתנה כשהייתי בן 19. פתאום הגיעו ידיעות מהארץ על חדירות של פדאיון ופתאום שוב הרגשתי שייך. חזרתי לתנועת הבונים ובגיל 21 הצטרפתי לתכנית ההכשרה לקיבוץ. בהכשרה פגשתי את שוש. התחתנו באנגליה ועלינו ב-1960. הילדים כבר נולדו פה והשאר הסטוריה...

מה אני עושה בחיים

באנגליה למדתי בבית ספר למלונאות- היה לי מקצוע לפני שהלכתי להכשרה. בקיבוץ עבדתי ב-6 השנים הראשונות בצאן, במרעה ובחליבה. לאחר מכן, הייתי סדרן עבודה כמעט שנתיים. 12 שנה לאחר מכן עבדתי בגד"ש, כותנה ואספסת. אחר כך עבדתי 3 שנים בניהול חברת שיווק בתל אביב מטעם חברת הבונים, מחלקת אלומיניום.

לפני שיצאתי לפנסיה עבדתי 22 שנה בהנהלת חשבונות. היום אני אוהב לעבוד בגן ירק, לרקוח ריבות, לבשל וכמובן להיות סבא!

קרובי משפחה בקיבוץ

נשוי לשוש. אבא לאסף נירה, מאיה, אמרי.

גרים בקיבוץ: נירה ומיקי קורן וחמשת ילדיהם: דין וסוהר גרים בתל אביב, ניתאי בהודו אבל רז ותום עדיין בקיבוץ. מאיה וליאור טיקוצ'ינסקי ושלושת בניהם: שוני, סלע ויהלי גם גרים בקיבוץ. אמרי וגלית סולומון ושלושת ילדיהם: נמרוד, דנה וטל. הבן הבכור, אסף, גר בראש פינה ולו ארבעה ילדים (טבע, אור, גל וים).

כמה מילים על הקיבוץ

זרים שואלים אם טוב לך פה. בתור בדיחה היינו אומרים שנועלים את השער בלילה ☺ אבל האמת היא שטוב לי פה, יש לי פה איכות חיים, אנשים טובים ומשפחה עוטפת. גם כשהיו משברים ולא היה קל, נשאתי את עיניי לאנשים שאני מעריך בקיבוץ שלא עזבו למרות הקושי, וזה עזר לי גם לעבור את המשברים ולראות דרך המשברים, שעדיין טוב פה.

משהו שאני רוצה לספר

האנשים שבאמת סגדתי להם היו המתיישבים הראשונים שהגיעו ב-1947 שהיו פה ובאמת נשארו כנגד כל הסיכויים... הייתה פה מלריה, קדחת, רעב, חום נוראי וצבא סורי שהגיע עד ממש פאתי הקיבוץ... לזכור מה שהיה פה פעם, עוזר להעריך כמה החיים פה היום טובים.

תודה רבה ריימונד, נעים להכיר!

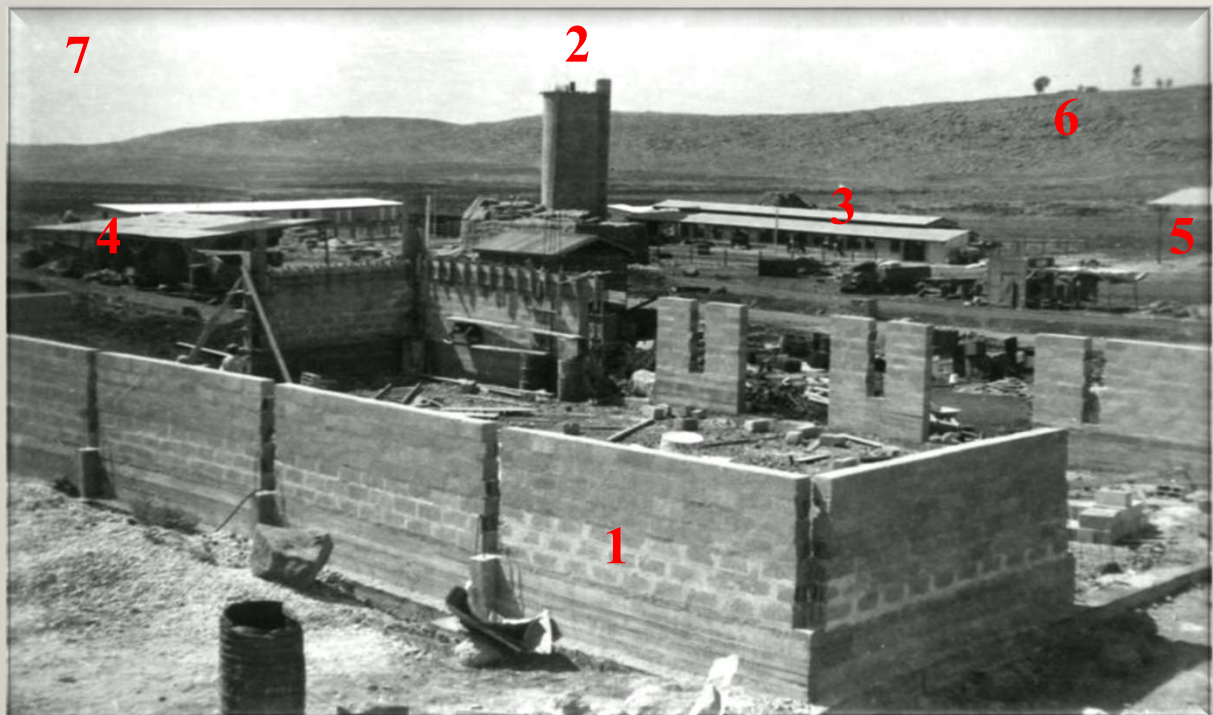

"בימקום" 1000 מילים דוד אלמון

**לא, לא החיזבאללא!!
זה סך הכל תקרת המועדון שקצת ארגית
לגראוויטציה**

"בימקום" 1000 מילים דוד אלמן

מה רואים בתמונה...

1. המחסן הכללי בבניה, לימים הנגריה, לימים גרוטאה שרופה.
2. מגדל התחמיץ הקיים עד היום
3. הרפת עם כמה פרות בחצר
4. האינסטלציה
5. האורות והגורן (כן, היו סוסים)
6. הקצה המזרחי של כפר טובא
7. השמיים שנבראו עוד בימי בראשית

משולחן העורכת

עם כל מה שקורה סביבנו ובתוכנו לאחרונה,
אפשר להתייחס, אפשר לפחוד, לחשוש, להיות פסימי, אופטימי,
ואפשר גם **וכדאי** להאמין ש...

**כל רגע ורגע זו הזדמנות חדשה ליצור משהו חדש, החיים הם מסע.
מסע של אין ספור בחירות שמתחילות במחשבות, זה יכול להיות
מסע מייאש או מסע מרתק - של אין ספור הזדמנויות לצמוח ולפרוח.
אתה זה שבחר להתמרמר או לשמוח.**

אלמוני.

ולעומת זאת אומר: לינדון ג'ונסון, ש...

קל לעשות את הדבר הנכון. קשה יותר לדעת מה נכון.

החוכמה בחיים זה להבין שאנחנו במקום טוב. לדעת להודות על מה שיש:
לדעת להכיר בטוב - לעצור לרגע ולומר תודה!

שושנה שרקי

